

zaaknummer 2012 T 679

22 augustus 2012

De Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. N.M.I. Bastiaans, advocaat te Amersfoort,

tegen:

wijlen **[naam]**,
geboren op [datum], overleden op [datum],
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde,
tijdens zijn leven lid van de Congregatie van de Heilige Geest.

1. De procedure

Het klaagschrift is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 21 februari 2012. Op 13 maart 2012 is bij de griffie een inhoudelijke reactie op het klaagschrift ingekomen van [naam], CCSp Provinciaal overste van genoemde Congregatie.

Op 2 augustus 2012 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Klager is verschenen, vergezeld van [naam], ondersteuner van de Stichting [naam]. Klager heeft zijn standpunt toegelicht. Hij werd bijgestaan door zijn juridisch adviseur, mr. Bastiaans voornoemd.

Namens de Congregatie is verschenen: [overste] voornoemd. Hij heeft meegedeeld dat hij zijn functie van Overste heeft neergelegd maar voor deze zaken de congregatie blijft vertegenwoordigen. Hij is op verzoek van klager op een ander tijdstip, in aanwezigheid van de juridisch adviseur van klager, gehoord.

2. De klacht

2.1. Klager verbleef in de periode 1953 t/m 1959 op het kleinseminarie in [plaats]. Aangeklaagde was in de periode [jaar-jaar] als broeder werkzaam in de bakkerij op het seminarie. Het onderwijs werd door paters gegeven. Klager werd de eerste keer door aangeklaagde met lekkere dingen uit de bakkerij naar de kelder van het seminarie gelokt. Klager moest daar op een werkbank gaan liggen. Aangeklaagde haalde vervolgens de penis uit klagers broek en 'speelde' ongeveer 20-30 minuten met klagers penis door middel van op en neer bewegen. Dit ondervond klager als zeer pijnlijk. De periode erna sprak aangeklaagde klager aan en verzocht hem naar de kelder te gaan, alwaar hij dezelfde handelingen verrichtte met klager. Ter zitting heeft klager verteld dat aangeklaagde daarbij ook klagers penis in zijn mond nam. Dit heeft gedurende anderhalf jaar ongeveer twee keer per week plaatsgevonden en stopte, toen aangeklaagde werd overgeplaatst.

2.2. Klager is hierdoor lichamelijk en geestelijk zeer beschadigd geraakt. De penis van klager is zeer pijnlijk gebleven en hij heeft vrijwel geen geslachtsgemeenschap kunnen hebben in zijn leven, hetgeen klager zeer gefrustreerd heeft en nog steeds frustreert. Zijn huwelijk heeft hierdoor geen stand gehouden en hij is ongewild kinderloos gebleven.

2.3. Klager heeft het misbruik in 1999 gemeld bij de congregatie. Hij heeft toen verzocht om een vergoeding van de kosten van de therapeutische behandeling die hij destijds is gestart. Blijkens de overlegde stukken is aangeklaagde toen niet geconfronteerd met de aanklacht en is met klager overeengekomen dat de kosten aan hem zouden worden vergoed. Klager is gedurende 8 jaar in behandeling geweest bij Pater [naam]. De kosten daarvan zijn vergoed via Hulp en Recht. Klager heeft de behandeling gestaakt, omdat hij een terminale vorm van kanker heeft.

2.4. Klager beoogt met zijn klacht erkenning te krijgen alsmede vergoeding van de geleden schade, ook al is daarvan reeds een deel vergoed.

3. Het verweer

Aangeklaagde is overleden en kan geen weerwoord geven. De (voormalig) Overste heeft in zijn reactie gesteld, dat hij destijds ook op het kleinseminarie verbleef. Uit eigen wetenschap is hem bekend, dat aangeklaagde aangesteld was in de bakkerij van het seminarie. Ook hij werd regelmatig geroepen en getraakteerd op eigen gebakken koekjes. Dit ging echter nooit gepaard met ook maar iets van seksueel getinte opmerkingen of gebaren. Hij heeft ook nooit bij anderen hiervan iets gemerkt. In zijn reactie wordt de melding van klager in 1999 bevestigd evenals de gemaakte afspraak met betrekking tot vergoeding van de kosten. Uit een nagezonden stuk blijkt dat aan klager een bedrag van naar schatting € 14.827,20 is vergoed. Er zijn in de levensloop van aangeklaagde geen aanwijzingen gevonden voor een mogelijk seksueel misbruik. De Overste heeft echter ook geen reden om aan te nemen, dat klager onwaarheid spreekt.

4. De beoordeling

4.1. Van toepassing is de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder: de Procedure). Volgens artikel 1.3 van de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere

gedraging waarbij iemand onder dwang of in een afhankelijkheidsrelatie seksuele handelingen moet verrichten ofwel ondergaan ofwel daarvan toeschouwer moet zijn, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden. Onder dwang wordt onder meer begrepen: fysiek geweld of dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage. Verder wordt onder seksueel misbruik ook verstaan het maken van seksueel getint beeldmateriaal van iemand en het gebruiken en doorgeven daarvan.

4.2. Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van artikel 1.3 van de Procedure.

4.3. Bij de beoordeling van een klacht is voor de Klachtencommissie uitgangspunt dat zij niet uitsluitend kan afgaan op de verklaring van één klager. Het is een elementair rechtsbeginsel dat iemand niet wordt veroordeeld op grond van één enkele verklaring. Dit elementaire rechtsbeginsel moet ook in deze procedure in acht worden genomen.

4.4. De verklaring van klager is op de Klachtencommissie oprecht overgekomen. In de thans voorliggende zaak zijn echter geen feiten of omstandigheden aan het licht gekomen die de verklaring van klager ondersteunen. Het enkele feit dat klager reeds in 1999 melding heeft gemaakt van zijn klacht is daartoe onvoldoende.

4.5. Gelet op bovenstaande overwegingen heeft de Klachtencommissie moeten vaststellen dat voor de feiten die klager heeft gesteld onvoldoende bewijs is gevonden, zodat de klacht niet gegrond kan worden verklaard. Hiermee wil de commissie bepaald niet stellen, dat de door klager gestelde feiten niet waar zouden zijn. Overigens is klager inmiddels financieel gecompenseerd bij de verwerking van de gevolgen doordat zijn therapieën zijn vergoed.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de Overste van de Congregatie van de Heilige Geest de klacht ongegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 22 augustus 2012 door mr. B.F. de Poorter, voorzitter, mr. A.M.T. Denekamp-Mulder en drs. J.L.H.H. Kunnen, leden, bijgestaan door drs. M.G.M. van Rijnstra, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Op grond van art. 18.5 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de Overste van de Congregatie van de Heilige Geest en aan klager verzonden.

Op grond van art. 21.3 van de Procedure stelt de Overste binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van art. 21.3 van de Procedure geeft de Overste daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van art. 21.4 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de Overste.